

Den nya EU-strategin för klimatanpassning

2020/21:FPM88

Miljödepartementet

2021-03-31

Dokumentbeteckning

COM(2021) 82

Att bygga upp ett klimatrezilient Europa - den nya EU-strategin för klimatanpassning

Sammanfattning

Kommissionens nya strategi för klimatanpassning har fyra mål som tillsammans ska bidra till den övergripande visionen om att EU år 2050 ska vara ett samhälle som är motståndskraftigt mot klimatförändringarna (klimatrezilient) och fullt ut anpassat efter de oundvikliga följderna av klimatförändringarna. Målen handlar om att stärka arbetet med kunskapsuppbyggnad om klimatförändringarna liksom planeringen för och konkret genomförande av förebyggande åtgärder för klimatanpassning. Det handlar även om att intensifiera EU:s internationella arbete med klimatanpassning.

Regeringen välkomnar att kommissionen har antagit en ny EU-strategi för klimatanpassning och stödjer generellt de förslag till åtgärder som kommissionen avser att genomföra. Det är av stor vikt att EU bygger ett robust samhälle som är förberett för klimatets förändring. Klimatanpassningsarbetets nationella karaktär och behov bör beaktas eftersom konsekvenserna av ett förändrat klimat varierar beroende på nationella, regionala och lokala förutsättningar. Regeringens position om en stabiliserad EU-avgift kvarstår. Detta innebär att nya utgifter ska finansieras genom omprioriteringar inom ramen för den långtidsbudget som medlemsstaterna kommit överens om.

1.1 Ärendets bakgrund

EU:s strategi för klimatanpassning beskriver vad kommissionen avser att göra för att stödja medlemsstaterna med klimatanpassning. Den bygger på erfarenheterna från den tidigare EU-strategin för klimatanpassning från 2013 (2012/13:FPM102). Den hänvisar också till förslaget om En europeisk klimatlag (2019/20:FPM30) samt internationella åtaganden om klimatanpassning genom artikel 7 i Parisavtalet och mål 13 för hållbar utveckling. Mot bakgrund av anpassningspolitikens systematiska karaktär kommer anpassningsåtgärderna att genomföras på ett integrerat sätt med andra initiativ inom den europeiska gröna given såsom strategin för biologisk mångfald, renoveringsvägen, Från jord till bord-strategin, handlingsplanen för den cirkulära ekonomin och nollutsläppsplanen, skogsstrategin, markstrategin, strategin för hållbar och smart mobilitet samt den förnyade strategin för hållbar finansiering. För dessa initiativ finns separata faktrapromemorior.

Syftet med strategin är att stärka insatserna för klimatsäkring, uppbyggnad av motståndskraft, förebyggande och beredskap. Detta anser kommissionen är nödvändigt, eftersom klimatförändringarna kommer att fortsätta att skapa stora påfrestningar i Europa. Strategin är mer långtgående än dess föregångare från 2013, vilket aviserats redan i den europeiska gröna given som presenterades 11 december 2019 (Faktrapromemoria 2019/20:FPM13).

Europeiska kommissionen presenterade den 24 februari 2021 meddelandet Att bygga upp ett klimatresilient Europa - den nya EU-strategin för klimatanpassning.

1.2 Förslagets innehåll

Strategin har fyra mål som tillsammans ska bidra till den övergripande visionen om att EU år 2050 ska vara ett samhälle som är motståndskraftigt mot klimatförändringarna (klimatresilient) och fullt ut anpassat efter de oundvikliga följderna av klimatförändringarna. De fyra målen är: *Smartare anpassning* som syftar till att öka kunskapen om klimatförändringarna, *mer systematisk anpassning* för att stärka insatserna för integrering av ett klimatperspektiv i beslutsfattande på olika nivåer, *snabbare anpassning* för att påskynda konkreta förebyggande åtgärder samt att *intensifiera internationella åtgärder* för motståndskraft mot klimatförändringar.

Smartare anpassning: Förbättra kunskap och hantera osäkerhet

Kommissionen konstaterar att det alltför ofta finns luckor i de uppgifter och metoder som underbygger beslutsfattandet. Det innefattar osäkerhet om hur snabbt och hur mycket klimatet kommer att förändras och påverka naturliga och mänskliga system samt om politikens och åtgärdernas effektivitet. Det finns också en ökande efterfrågan på att omvandla en stor mängd tillgängliga klimatuppgifter till specialanpassade, användarvänliga verktyg. Kommissionen konstaterar också att det behövs bättre kunskap om det inbördes beroendet mellan klimatförändringar, ekosystem och de tjänster som de levererar.

För att flytta fram gränserna för kunskap om anpassning planerar kommissionen att vidta flera åtgärder. Det handlar om att öka kunskapen om klimateffekter och motståndskraft mot klimatförändringarna, bland annat vad gäller haven, genom EU:s ramprogram för forskning och innovation Horisont Europa, finansieringsprogrammet för ett digitalt Europa, EU:s jordobservationsprogram Copernicus och The European Marine Observation and Data Network Emodnet. Kommissionen avser också förbättra den aktuella kunskapsnivån inom anpassningsmodellering, riskbedömning och förvaltningsverktyg – mot ”modellering på tillgångsnivå”.

För att göra bedömningar av risker mer exakta behövs fler och bättre uppgifter om klimatrelaterade risker och förluster. Kommissionen avser att främja och stödja användningen av sin riskdatacentral (DRMKC – Risk DataHub) för att harmonisera registrering och insamling av data om inträffade klimatrelaterade risker och förluster samt stimulera till offentlig-privata partnerskap på nationell nivå för att samla in och dela sådana uppgifter. Vidare ska kommissionen, tillsammans med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten Eiopa och näringslivet, undersöka metoder för att förbättra insamlingen av uppgifter om försäkrade förluster samt stärka Eiopa vid behov. Man avser också utvidga omfattningen av allmänhetens tillgång till miljörelaterad information i Inspire-direktivet (Infrastruktur för rumslig information i Europa) så att även uppgifter om klimatrelaterade risker och förluster ingår.

Kommissionen vill att kunskapsplattformen *Climate-Adapt*, som är ett partnerskap mellan Europeiska miljöbyrån EEA och kommissionen, med uppgift att sprida kunskap om klimatanpassning, ska vidareutvecklas och utvidgas. Kommissionen ska också inrätta ett europeiskt klimat- och hälsoobservatorium för att bättre kunna spåra, analysera och förebygga klimatförändringarnas negativa hälsoeffekter. Detta lanserades 4 mars 2021 som en första åtgärd utifrån den nya klimatanpassningsstrategin.

Mer systematisk anpassning: Stödja politisk utveckling på alla nivåer och inom alla sektorer

Kommissionen konstaterar att eftersom klimatförändringarna har en så genomgripande påverkan, måste de bemötas på ett systematiskt sätt. I sin nya strategi vill kommissionen bredda integreringen av klimatesiliens till alla

relevanta politikområden. Strategier och planer för klimatanpassning måste förbättras och genomföras på alla förvaltningsnivåer. För ett systematiskt tillvägagångssätt har kommissionen tre övergripande prioriteringar: Integrering av anpassning i makroekonomisk politik, naturbaserade lösningar för anpassning och lokala anpassningsåtgärder.

För att *förbättra strategier och planer för klimatanpassning* avser kommissionen, i samarbete med medlemsstaterna, stimulera regionalt och gränsöverskridande samarbete samt förbättra riktlinjerna för nationella anpassningsstrategier. Kommissionen ska också uppgradera uppföljningen, rapporteringen och utvärderingen av anpassning genom att använda en harmoniserad ram för standarder och indikatorer. Kommissionen avser även tillhandahålla verktyg för förhandsbedömning av projekt för att bättre identifiera fördelar och positiva effekter på ekonomin från såväl anpassnings- som förebyggande projekt. Kommissionen ska också uppdatera sina riktlinjer och verktyg för bättre lagstiftning för att bättre spegla principerna om samstämmighet i politiken för riskhantering till följd av ett förändrat klimat.

Vidare identifieras behovet att *främja lokal, individuell och rättvis resiliens*. Den lokala nivån identifieras som grundvalen för anpassning och EU:s stöd ska hjälpa till att öka den lokala motståndskraften mot klimatförändringarna. För att bistå lokala och regionala myndigheter avser kommissionen att öka stödet för planering och genomförande av lokal anpassning och inrätta en stödenhet för anpassning inom ramen för EU:s borgmästaravtal. Kommissionen konstaterar att effekterna av klimatförändringarna inte är neutrala, utan regioner och socioekonomiska grupper exponeras olika, är olika sårbara och varierar i sin anpassningsförmåga, vilket behöver beaktas i utformningen av anpassningsåtgärderna. För att bidra till rättvis resiliens kommer kommissionen att stödja omskolningen av arbetstagare med utbildning genom Europeiska socialfonden+, Erasmus+ och Europeiska solidaritetskåren. Kommissionen ska också fortsätta att säkerställa verkställandet av befintlig arbets- och sociallagstiftning och i relevanta fall överväga att föreslå nya initiativ för att öka skyddet av arbetstagare från climateffekter.

Kommissionen konstaterar att de olika möjliga klimatscenarierna och en förståelse av katastrofriskhantering behöver beaktas i den ekonomiska politiken, för att uppnå makroekonomisk motståndskraft. För att *integrera klimatesiliens och finanspolitiska risker kopplade till klimatförändringar och naturkatastrofer i nationella finanspolitiska ramverk* avser kommissionen att utarbeta metoder för att mäta hur klimatrelaterade risker kan påverka de offentliga finanserna, liksom verktyg och modeller för klimatrelaterad stresstestning. Kommissionen vill också delta i diskussioner med medlemsstaterna om hur medlemsstaterna bättre kan beakta klimatförändringarna i nationell rapportering och finanspolitiska ramverk, utforska och diskutera insatser för att dämpa klimatrelaterade händelsers finanspolitiska effekter och minska risker som hotar de hållbara offentliga finanserna, samt utforska huruvida, och i vilken utsträckning, stabilitets- och

konvergensprogram skulle kunna inbegripa klimatanpassning. Kommissionen ska vidare främja bättre samordning och komplementaritet mellan de kris- och återhämtningsinsatser efter katastrofer som stöds av EU:s solidaritetsfond och andra EU-fonder för att uppmuntra principen om ”bättre återuppbyggnad”. Här hänvisar de bland annat till Faciliteten för återhämtning och resiliens, EU:s återhämtningsprogram efter covid-19-pandemin, där minst 37 % av planernas anslag bör inriktas på klimatsatser både vad gäller begränsning och anpassning. Faciliteten kommer dessutom inte att stödja åtgärder som orsakar betydande skada för miljön, inklusive målen för klimatanpassning.

Kommissionen vill *främja genomförande och ökning av naturbaserade lösningar för klimatanpassning*, som de anser skulle öka motståndskraften mot klimatförändringarna och bidra till flera mål i den gröna given. Kommissionen ger exempel på naturbaserade lösningar såsom att skydda och återställa våtmark, kustnära och marina ekosystem samt utveckla grönområden i städer och främja och hållbart förvalta skogar och jordbruksmark. Kommissionen menar att det kommer att bidra till klimatanpassning på ett kostnadseffektivt sätt. Dessa fördelar bör i högre grad kunna kvantifieras och kommissionen ska därför upprätta redovisningsregler och en certifiering för kommande initiativ för landbaserade upptag av växthusgaser. Kommissionen ska också utforma finansiella aspekter av naturbaserade lösningar och verka för utarbetandet av finansiella strategier och produkter som även omfattar naturbaserad anpassning. Kommissionen ska vidare fortsätta att skapa incitament för och bistå medlemsstaterna att införa naturbaserade lösningar, genom bedömningar, vägledning, kapacitetssuppleering och EU-finansiering.

Snabbare anpassning: Påskynda anpassning på alla områden

Kommissionen konstaterar att takten på genomförandet av klimatanpassningsåtgärder är för långsam. Ett skäl anses, med hänvisning till rapporter framtagna av europeiska miljöbyrå EEA, vara att det råder ett omfattande, och ökande, *finansieringsgap för investeringar* i motståndskraft mot klimatförändringarna i Europa. Kommissionen vill med strategin flytta fokus till utveckling och spridning av lösningar för att bidra till att minska riskerna till följd av ett ändrat klimat, öka skyddet mot klimatrelaterade skador och säkra tillgången på dricksvatten.

Bristande tillgång till genomförbara lösningar konstateras vara ett av de största hindren för anpassning. Särskilt akut anses behovet av lösningar vara för att hjälpa jordbrukare och markförvaltare att hantera risker till följd av ett förändrat klimat. Kommissionen anser att beslutsfrämjande system och teknisk rådgivning för att underlätta beslut om klimatanpassning måste bli snabbare och mer lättillgängliga. För att påskynda spridningen av anpassningslösningar avser kommissionen genomföra det redan planerade uppdraget för klimatanpassning inom EU:s nya ramprogram för forskning

och innovation Horisont Europa, liksom andra kommande uppdrag inom programmet som rör anpassning. Kommissionen kommer också att stödja vidareutvecklingen av anpassningslösningar, inklusive verktyg till stöd för beslutsfattande.

Vidare ska kommissionen integrera klimatanpassning i uppdateringen av vägledningen om klimatförändringar som tas fram för Natura 2000 (nätverket av skyddade områden i hela EU), i riktlinjer för beskogning och återbeskogning som främjar biologisk mångfald samt i den kommande skogsstrategin. Kommissionen ska också stärka sitt stöd för att skydda genetiska resurser potential att bidra till anpassning till ett förändrat klimat inklusive att föreslå lagstiftning om produktion och saluföring av utsäde. Kommissionen kommer också att vidareutveckla EU-taxonomin för hållbara aktiviteter för klimatanpassning.

Kommissionen pekar på att det lönar sig att investera i resilient, klimatsäkrad infrastruktur. Kommissionen anser vidare att klimatanpassningsinsatser i högre utsträckning måste nyttja synergier med det bredare arbetet för att förebygga och minska katastrofrisker. Kommissionen anser också att det behöver göras mer för att förbereda Europas byggnadsbestånd så att det kan motstå påverkan från klimatförändringarna. För att *minska klimatrelaterade risker* vill kommissionen bidra till att förbättra sin vägledning om klimatsäkring och stimulera användningen av denna i och utanför Europa. En EU-omfattande klimatriskbedömning ska tas fram, och större hänsyn till klimatet ska tas i EU:s förebyggande och hantering av katastrofrisker. De ska också adressera beredskapen och insatser på EU-nivå i samband med klimatrelaterade hot mot människors hälsa, bland annat genom EU:s regelverk för hälsorisker och i förekommande fall den planerade myndigheten för beredskap och insatser vid hälsokriser. Kommissionen avser att öka samarbetet med standardiseringsorganisationer för att klimatsäkra standarder och för att utarbeta nya standarder för lösningar för klimatanpassning, samt stödja integreringen av beaktande av motståndskraft mot klimatförändringarna i de kriterier som är tillämpliga på uppförande och renovering av byggnader och kritisk infrastruktur.

Kommissionen konstaterar att det finns en s.k. klimatskyddsklyfta, som utgörs av andelen oförsäkrade ekonomiska förluster som orsakats av klimatrelaterade katastrofer. Användningen av försäkringar som en mekanism för risköverföring i syfte att ta hand om ekonomiska förluster till följd av klimatrelaterade skador kan vara ett steg mot ökad riskhantering. Kommissionen anser att dialog och innovation kan öka potentialen för klimatesiliens i försäkringssystemen. För att *minska andelen oförsäkrade ekonomiska förluster* vill de agera genom den kommande förnyade strategin för hållbar finansiering, som också ska lanseras som en del av EU:s gröna giv. Här kommer kommissionen att hjälpa till att granska genomslaget av försäkringar för naturkatastrofer i medlemsstaterna, och främja den, exempelvis genom riktlinjer. Kommissionen uppmuntrar att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, Eiopa, utvecklar sin

resultattavla för naturkatastrofer. Kommissionen vill också, tillsammans med Eiopa, fastställa och främja bästa praxis för finansieringsinstrument för riskhantering. Kommissionen avser också stärka dialogen mellan försäkringsgivare, beslutsfattare och andra berörda parter och vill undersöka en bredare användning av finansieringsinstrument och innovativa lösningar för hanteringen av klimatrelaterade risker.

Enligt kommissionen hamnar Europa allt oftare i situationer där det antingen finns för mycket eller inte tillräckligt med vatten. Klimatförändringarna utgör även ett hot mot vattenkvaliteten. För att bidra till att *säkerställa tillgången till och hållbarheten hos sötvatten*, och en smart, hållbar vattenanvändning kommer kommissionen att prioritera ett ökat engagemang inom den gemensamma strategin för genomförandet av ramdirektivet för vatten och översvämningdirektivet. De ska hjälpa till att säkerställa klimatrezilient, hållbar användning och förvaltning av vatten i alla sektorer och över alla gränser genom att förbättra samordningen av tematiska planer och andra mekanismer, såsom tilldelning av vattenresurser och vattentillstånd. För att bidra till att minska vattenanvändningen ska kraven vad gäller vattenbesparingar för produkter höjas, vatteneffektivitet och vattenbesparingar ska uppmuntras och man ska verka för en ökad användning av planer för hantering av torka såväl som hållbar markförvaltning och markanvändning. För att hjälpa till att garantera stabil och säker tillgång till dricksvatten ska kommissionen uppmuntra införlivandet av klimatrelaterade risker i riskanalyser av vattenförvaltning.

Öka de internationella insatserna för klimatrezilens

Kommissionen betonar att EU:s ambitioner i fråga om klimatanpassning måste överensstämja med EU:s globala ledarskap för begränsning av klimatförändringarna. I Parisavtalet fastställdes det globala anpassningsmålet, och anpassning framhålls som en viktig bidragande faktor till hållbar utveckling. För bästa möjliga resultat bör EU och dess medlemsstater arbeta på ett konsekvent och samordnat sätt. Därför vill kommissionen att EU *ökar stödet för internationell klimatrezilens och klimatberedskap*, genom att stärka stödet för utvecklingen och genomförandet av nationellt fastställda åtgärder och nationella anpassningsplaner i EU:s partnerländer samt integrera föregripande och förebyggande klimatrezilens och beredskap med fokus på konfliktmedvetenhet i relevant EU-politik och i relevanta EU-instrument för yttre åtgärder. EU avser även att intensifiera och bredda anpassningsstödet till lokala myndigheter i EU:s partnerländer och upprätta regionala program, även för länder i EU:s södra och östra grannskap samt i kandidatländer och potentiella kandidatländer. I framtida avtal om bevarande och hållbar användning av marin biologisk mångfald i områden utanför nationell jurisdiktion vill kommissionen att EU tar hänsyn till klimatförändringarna.

Kommissionen pekar på vikten av att identifiera nya och innovativa finansiella resurser för anpassning och resiliens. EU kommer att sträva efter att *öka internationell klimatfinansiering för anpassning* genom EU:s instrument för yttre åtgärder och genom att mobilisera investeringar från den privata sektorn. EU ska främja utformningen och genomförandet av strategier för katastrofriskfinansiering för att öka den makroekonomiska klimatesiliensen i partnerländer. EU ska också stödja partnerländer i utformningen av politik och incitament för att främja investeringar i klimatesiliens, inbegripet i naturbaserade lösningar, och förstärka klimatsäkerheten av alla EU:s yttre investeringar och åtgärder.

Vidare ser kommissionen behov av att *stärka det globala engagemanget och utbyten i anpassningsfrågor*. Som en del av detta engagemang kommer EU att informera om anpassningsplaner och anpassningsinsatser till Parisavtalet i linje med att både anpassning och begränsningar är viktiga.

Kommissionen vill också att EU fördjupar det politiska engagemanget på klimatanpassningsområdet med internationella och regionala partner samt partnerländer och ökar de sammanlagda kunskaperna och verktygen i fråga om anpassning som finns tillgängliga för tredjeländer och stimulera anpassning i gröna allianser och partnerskap.

1.3 Gällande svenska regler och förslagets effekt på dessa

Regeringen beslutade om Sveriges nuvarande nationella strategi för klimatanpassning 2018 (prop.2017/18:163). En ny strategi ska presenteras 2023, enligt den femåriga cykel som etablerades för att säkerställa effektivitet och kontinuitet i det nationella klimatanpassningsarbetet i strategin från 2018.

1.4 Budgetära konsekvenser / Konsekvensanalys

Kommissionens meddelande har ingen omedelbar budgetär konsekvens för Sverige då den huvudsakligen sammanfattar åtgärder på EU-nivå som redan pågår i olika former eller som föreslagits i andra sammanhang.

Strategin är baserad på en utvärdering år 2018 av den tidigare strategin, som antogs 2013. Kommissionen har också under 2020 genomfört offentligt samråd, intervjuer med experter från medlemsstaterna och hållit ett öppet webinarium. De brister i arbetet med klimatanpassning som nämns i konsekvensanalysen som bifogas strategin är brist på data och metodologier som underlag till beslutsfattande, svagheter i planering, övervakning och rapportering om klimatanpassning samt att åtgärder inte vidtagits tillräckligt snabbt. Vidare hade konsekvensanalysen visat att dessa brister mest effektivt

2 Ståndpunkter

2.1 Preliminär svensk ståndpunkt

Regeringen välkomnar att kommissionen har antagit en ny EU-strategi för klimatanpassning och att den avser att stärka EU:s arbete med kunskapsuppbyggnad avseende klimatförändringarna, planering för och konkret genomförande av förebyggande åtgärder samt EU:s internationella arbete med klimatanpassning.

Regeringen stödjer generellt de förslag till åtgärder som kommissionen avser genomföra. Det är av stor vikt att EU bygger ett robust samhälle som är förberett för klimatets förändring och som kan anpassas successivt i takt med en ökad kunskap om behov och möjliga lösningar.

Inför förhandlingar om rådslutsatser avser regeringen stödja kommissionens ambition att aktivt integrera faktorer för klimatesiliens i alla relevanta politikområden, och kommer särskilt betona vikten av åtgärder som påskyndar spridningen av anpassningslösningar, åtgärder som minskar de klimatrelaterade riskerna samt åtgärder som främjar naturbaserade lösningar för klimatanpassning^[1]. Regeringen anser också att det finns ett mervärde i att EU satsar på infrastruktur för datakrävande investeringar, likt de som nämns under målet om smartare anpassning om att förbättra kunskap och hantera osäkerhet.

Det är positivt att kommissionen lyfter fram det internationella arbetet. Det är angeläget att EU med strategin visar det internationella samfundet att EU tar klimatanpassning på allvar. Både utsläppsminskningar och anpassning är viktiga vilket också är tydligt i Parisavtalet.

Regeringen anser att det är positivt att kommissionen understryker och avser fortsätta arbetet med EU:s yttre investeringar och åtgärder och att dessa överensstämmer med och inte motverkar klimatanpassning. Regeringen skulle dock önska att betydelsen av handel och den inre marknaden genom tillgängliggörande av ledande lösningar för att stärka klimatanpassningsarbetet lyfts ytterligare.

Regeringen anser att ambitioner att sammanställa nya data om fiskala risker från medlemsstater bör dra nytta av befintlig rapportering och inte leda till nya administrativt betungande rutiner. Regeringen avser också lyfta behovet

^[1] Begreppet naturbaserade lösningar är under utveckling och saknar en enhetlig definition. I rådslutsatser om biologisk mångfald (12210/20) definieras naturbaserade lösningar i en fotnot som lösningar vilka är inspirerade och understöds av naturen, är kostnadseffektiva, samtidigt har miljömässiga, sociala och ekonomiska fördelar samt bidrar till att bygga upp motståndskraft.

av stärkt samstämmighet mellan olika styrmedel och att såväl existerande som kommande styrmedel är framtidssäkrade på en mera systematisk nivå. Vidare avser regeringen betona vikten av att integrera och tillvarata kunskap inom arkitektur, design och kulturarv i arbetet med klimatanpassning.

Kvinnors och mäns klimatpåverkan skiljer sig åt, och även hur de i sin tur påverkas av klimatförändringarna. Regeringen anser att ett jämställdhetsperspektiv behöver integreras på ett systematiskt sätt i genomförandet av EU:s nya strategi för klimatanpassning.

Klimatanpassningsarbetets nationella karaktär och behov bör också beaktas eftersom konsekvenserna av ett förändrat klimat varierar beroende på nationella, regionala och lokala förutsättningar. Regeringen anser därför att kommissionen i första hand bör agera stödjande till medlemsstaterna inklusive på ett sätt som stödjer den lokala nivån i deras arbete och undvika lösningar som är styrande för alla. I de fall kommissionen tar fram harmoniserade arbetssätt, såsom ramar för standarder och indikatorer, bör detta göras i nära samarbete med medlemsstaterna.

De åtgärder som föreslås i strategin bör genomföras på ett sätt som förhåller sig till befintliga verktyg och metoder inom EU eller hos medlemsstaterna och på ett sätt som skapar europeiskt mervärde. Åtgärder som rör datainsamling och delning av data bör utformas på ett proportionerligt sätt och inte öka den administrativa bördan för berörda aktörer. Initiativ som tar medel i anspråk på EU-budgeten ska finansieras genom omprioriteringar inom ramen för den långtidsbudget som medlemsstaterna kommit överens om, samt vara kostnads- och samhällsekonomiskt effektiva. Det är därtill viktigt att inte föregripa kommande budgetramsförhandling. Regeringen anser att klimatanpassning inte ska finansieras genom nya special- och flexibilitetsinstrument. För åtgärder som kan ha effekt på den nationella statsbudgeten ska dessa finansieras inom befintliga ramar.

2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

Medlemsstaternas ståndpunkter om meddelandet är ännu inte kända.

2.3 Institutionernas ståndpunkter

Institutionernas ståndpunkter om meddelandet är ännu inte kända.

2.4 Remissinstansernas ståndpunkter

Meddelandet avses inte remitteras.

3.1 Rättslig grund och beslutsförfarande

Ej tillämpligt. Kommissionens strategi informerar om kommande och redan pågående åtgärder.

3.2 Subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen

Ej tillämpligt. Kommissionens strategi informerar om kommande och redan pågående åtgärder.

4 Övrigt

4.1 Fortsatt behandling av ärendet

Rådslutsatser om strategin ska förhandlas i rådsarbetsgruppen för miljöfrågor (WPE) under mars-juni 2021. En diskussion om strategin hålls på miljörådet 18 mars. Det portugisiska ordförandeskapet avser att därefter även diskutera strategin vid det informella miljörådet i april samt att anta rådslutsatser vid miljörådet i juni.

4.2 Fackuttryck/termer

Klimatresiliens: Motståndskraft mot klimatförändringarna.